

Dziennik Urzędowy

L 256

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 52

29 września 2009

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 894/2009 z dnia 28 września 2009 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 895/2009 z dnia 23 września 2009 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej 3
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 896/2009 z dnia 25 września 2009 r. dotyczące zezwolenia na nowe zastosowanie preparatu *Saccharomyces cerevisiae* MUCL 39885 jako dodatku paszowego dla macior (posiadacz zezwolenia: Prosol S.p.A.) ⁽¹⁾ 6
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 897/2009 z dnia 25 września 2009 r. zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1447/2006, (WE) nr 186/2007, (WE) nr 188/2007 i (WE) nr 209/2008 w odniesieniu do warunków zezwolenia na stosowanie dodatku paszowego *Saccharomyces cerevisiae* NCYC Sc 47 ⁽¹⁾ 8
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 898/2009 z dnia 25 września 2009 r. zmieniające załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wykazu państw i terytoriów ⁽¹⁾ 10

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 899/2009 z dnia 25 września 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1290/2008 w odniesieniu do nazwy posiadacza zezwolenia na stosowanie preparatu <i>Lactobacillus rhamnosus</i> (CNCM-I-3698) i <i>Lactobacillus farciminis</i> (CNCM-I-3699) (Sorbiflore) ⁽¹⁾	11
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 900/2009 z dnia 25 września 2009 r. dotyczące pozwolenia na stosowanie selenometioniny wytwarzanej przez <i>Saccharomyces cerevisiae</i> CNCM I-3399 jako dodatku paszowego ⁽¹⁾	12
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 901/2009 z dnia 28 września 2009 r. dotyczące wieloletniego skoordynowanego wspólnotowego programu kontroli na lata 2010, 2011 i 2012, mającego na celu zapewnienie zgodności z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami pozostałości pestycydów w żywności pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na jej powierzchni, oraz ocenę narażenia na nie konsumenta ⁽¹⁾	14
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 902/2009 z dnia 28 września 2009 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu enzymatycznego endo-1,4-beta-ksylanazy, wytwarzanej przez <i>Trichoderma reesei</i> (CBS 114044), jako dodatku paszowego dla prosiąt odsadzonych od maciory, kurcząt rzeźnych, kurcząt utrzymywanych na nioski, indyków rzeźnych i indyków utrzymywanych w celach hodowlanych (posiadacz zezwolenia: Roal Oy) ⁽¹⁾	23
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 903/2009 z dnia 28 września 2009 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu <i>Clostridium butyricum</i> MIYAIRI 588 (FERM-P 1467) jako dodatku paszowego dla kurcząt rzeźnych (posiadacz zezwolenia: Miyarisan Pharmaceutical Co. Ltd reprezentowany przez Mitsui & Co. Deutschland GmbH) ⁽¹⁾	26
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 904/2009 z dnia 28 września 2009 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie kwasu guanidynoocetowego jako dodatku paszowego dla kurcząt rzeźnych ⁽¹⁾	28
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 905/2009 z dnia 28 września 2009 r. zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 537/2007 w odniesieniu do nazwy posiadacza zezwolenia dla produktu fermentacji <i>Aspergillus oryzae</i> (NRRL 458) (Amaferm) ⁽¹⁾	30
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 906/2009 z dnia 28 września 2009 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 Traktatu do określonych kategorii porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych pomiędzy przedsiębiorstwami żeglugi liniowej (konsorcja) ⁽¹⁾	31

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na wewnętrznej tylnej stronie okładki)

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 894/2009

z dnia 28 września 2009 r.

ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 29 września 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 września 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MK	32,3
	ZZ	32,3
0707 00 05	TR	114,4
	ZZ	114,4
0709 90 70	TR	108,1
	ZZ	108,1
0805 50 10	AR	75,7
	CL	106,0
	TR	93,3
	UY	57,0
	ZA	72,3
	ZZ	80,9
0806 10 10	EG	109,7
	IL	111,8
	TR	98,3
	US	190,3
	ZZ	127,5
0808 10 80	AR	62,2
	BR	83,8
	CL	84,7
	NZ	80,8
	US	83,8
	ZA	74,4
	ZZ	78,3
0808 20 50	AR	81,8
	CN	65,0
	TR	101,7
	US	161,5
	ZA	71,0
	ZZ	96,2
0809 30	TR	110,4
	ZZ	110,4
0809 40 05	IL	117,2
	TR	99,1
	ZZ	108,2

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 895/2009**z dnia 23 września 2009 r.****dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towaru określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej, bądź która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podpodział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami wspólnotowymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł, towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2., na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3. tej tabeli.

(4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich odnośnie do klasyfikacji towarów w Nomenklaturze Scalonej, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez otrzymującego przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽²⁾.

(5) Komitet Kodeksu Celnego nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2. tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 września 2009 r.

W imieniu Komisji

László KOVÁCS

Członek Komisji

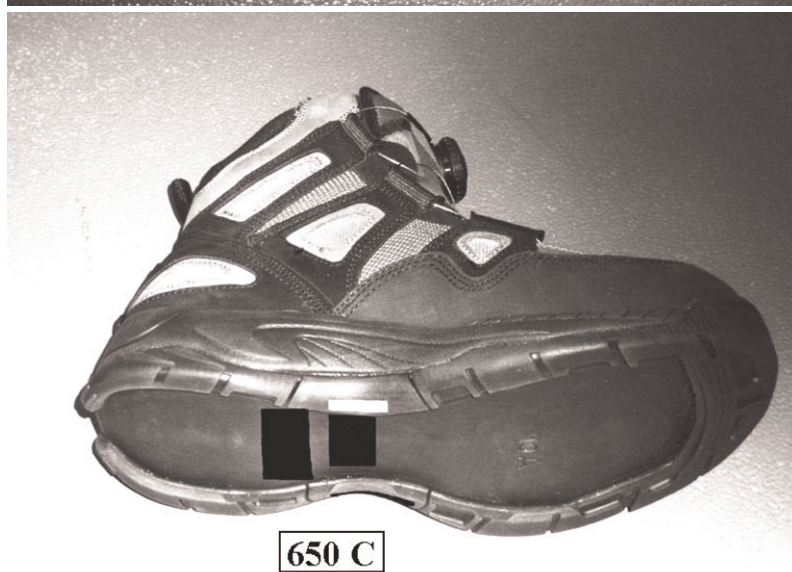
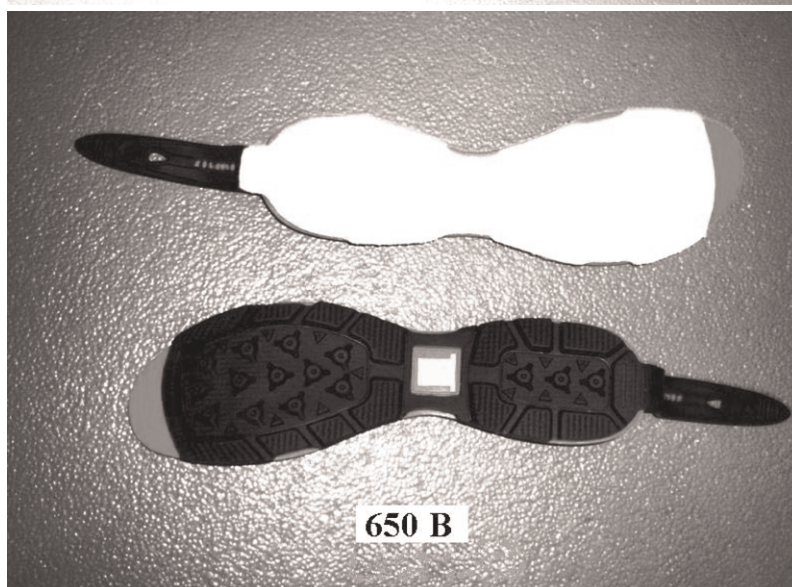
⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
<p>But zakrywający kostkę. Podeszwa buta wykonana jest z gumy, ale większa część zewnętrznej podeszwy została wycięta, co pozwala na włożenie innych podeszew zewnętrznych do pustego miejsca w podeszwie.</p> <p>Buty te pakowane są w zestaw do sprzedaży detalicznej, razem z dwiema parami wkładek oraz metalowym narzędziem koniecznym do zamontowania wkładek w podeszwach. Jedna para wkładek posiada zewnętrzne podeszwy gumowe o głębokiej rzeźbie typowej dla podeszew butów trekkingowych. Druga para wkładek posiada zewnętrzne podeszwy z materiału włókienniczego (ok. 8 mm filcu) i zgodnie z dokumentacją importera może być używana do chodzenia po płytce wodzie.</p> <p>W podeszwie tego buta zachowana jest niewielka część podeszwy zewnętrznej, stanowiąca prawie ciągły brzeg krawędzi tej podeszwy. Ta niewielka część podeszwy zewnętrznej wykonana jest z gumy pasującej do wkładki trekkingowej stanowiącej podeszwę.</p> <p>Obuwie to nie może być używane bez wkładek.</p> <p>Długość tych wkładek wynosi ponad 24 cm.</p> <p>Cholewka buta wykonana jest z różnych fragmentów skóry wyprawionej zszytych razem z pozostawionymi „okienkami”, w których zostało wszytych 9 fragmentów metalicznej siatki i 4 fragmenty materiału. Skóra wyprawiona stanowi większą część zewnętrznej powierzchni cholewki. Wnętrze buta wyściełane jest materiałem włókienniczym.</p> <p>But nie jest ani nieprzemakalny, ani odporny na wodę.</p> <p>Obuwie to może być noszone przez kobiety i mężczyzn.</p> <p>(but trekkingowy)</p> <p>(Zob. fotografie nr 650 A, 650 B i 650 C) (*)</p>	6403 91 13	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1, 2(a), 3(b) i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej, uwagę 4 (a) i (b) do działu 64 oraz brzmienie kodów CN 6403, 6403 91 i 6403 91 13.</p> <p>Obuwie to przeznaczone jest do użytku i do zmontowania zasadniczo jako obuwie trekkingowe, ponieważ typowa dla obuwia trekkingowego wkładka stanowiąca zewnętrzną podeszwę pasuje do cholewki tego obuwia. Ponadto niewielka część zewnętrznej podeszwy zachowana wokół krawędzi tego buta dokładnie pasuje do wkładki trekkingowej stanowiącej podeszwę. Natomiast zamierzone użycie wkładek z materiału włókienniczego nie jest oczywiste. Ich użycie w wodzie może być bardzo ograniczone, ponieważ cholewka tego buta nie jest ani nieprzemakalna, ani odporna na wodę. W związku z powyższym wkładki – podeszwy z materiału włókienniczego stanowią akcesoria stosowane tylko w określonych sytuacjach, rozszerzając w ten sposób zakres użycia tego wyrobu.</p> <p>Buty i wkładki – podeszwy z gumy należy zatem klasyfikować jako obuwie kompletne, ale w stanie niezmontowanym w rozumieniu reguły 2(a), drugie zdanie Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej.</p> <p>Część podeszwy w zmontowanym obuwie, która wchodzi w kontakt z podłożem, jest wykonana z gumy w rozumieniu uwagi 4(b) do działu 64, a zatem obuwie to ma zewnętrzne podeszwy z gumy.</p> <p>Zważywszy, że skóra wyprawiona stanowi największe pole powierzchni cholewki tego obuwia, materiałem cholewki jest skóra wyprawiona w rozumieniu uwagi 4(a) do działu 64.</p> <p>Wkładki – podeszwy z materiału włókienniczego pakowane są w zestaw do sprzedaży detalicznej, razem z niezmontowanym butem trekkingowym oraz metalowym narzędziem koniecznym do zmontowania obuwia. Zestaw ten należy klasyfikować jako składający się tylko z butów trekkingowych, ponieważ buty trekkingowe nadają temu zestawowi zasadniczy charakter w rozumieniu reguły 3(b) Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej. Wkładki – podeszwy z materiału włókienniczego i metalowe narzędzie stanowią akcesoria do tego obuwia.</p> <p>W związku z tym zestaw należy klasyfikować jako obuwie z zewnętrznymi podeszwami z gumy i cholewką ze skóry wyprawionej.</p>

(*) Fotografie mają charakter wyłącznie informacyjny.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 896/2009

z dnia 25 września 2009 r.

dotyczące zezwolenia na nowe zastosowanie preparatu *Saccharomyces cerevisiae* MUCL 39885 jako dodatku paszowego dla macior (posiadacz zezwolenia: Prosol S.p.A.)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 przewiduje udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określa sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożony został wniosek o zezwolenie na stosowanie preparatu określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wniosek dotyczy zezwolenia na nowe zastosowanie preparatu mikroorganizmów *Saccharomyces cerevisiae* MUCL 39885, jako dodatku paszowego dla macior, celem sklasyfikowania go w kategorii „dodatki zootechniczne”.
- (4) Bezterminowego zezwolenia na stosowanie preparatu mikroorganizmów *Saccharomyces cerevisiae* MUCL 39885 w odniesieniu do prosiąt odsadzonych od maciory udzielono rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1200/2005 ⁽²⁾, w odniesieniu do bydła opasowego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 492/2006 ⁽³⁾ oraz w odniesieniu do krów mlecznych rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1520/2007 ⁽⁴⁾.
- (5) Dostarczono nowe dane na poparcie wniosku o zezwolenie w odniesieniu do macior. W opinii

z dnia 3 lutego 2009 r. ⁽⁵⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził, że preparat *Saccharomyces cerevisiae* MUCL 39885 można uznać za bezpieczny dla gatunku docelowego, konsumentów i środowiska. Zgodnie z tą opinią stosowanie tego preparatu może mieć bardzo korzystny wpływ na masę miotu i pojedynczych prosiąt. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczególnych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu preparatu do obrotu. Urząd poddał również weryfikacji sprawozdanie z metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez wspólnotowe laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.

- (6) Ocena preparatu dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie preparatu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Preparat wyszczególniony w załączniku, należący do kategorii „dodatki zootechniczne” i do grupy funkcjonalnej „stabilizatory flory jelitowej”, zostaje dopuszczony jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 września 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 195 z 27.7.2005, s. 6.

⁽³⁾ Dz.U. L 89 z 28.3.2006, s. 6.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 335 z 20.12.2007, s. 17.

⁽⁵⁾ *Dziennik EFSA* (2009) 970, s. 1–9.

ZALĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						CFU/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria dodatków zootechnicznych. Grupa funkcjonalna: stabilizatory flory jelitowej									
4b1710	Prosol S.p.A.	<i>Saccharomyces cerevisiae</i> MUCL 39885	Skład dodatku: Preparat <i>Saccharomyces cerevisiae</i> MUCL 39885 zawierający co najmniej: postać proszku i granulatu: 1 × 10 ⁹ CFU/g dodatku. Charakterystyka substancji czynnej: <i>Saccharomyces cerevisiae</i> MUCL 39885. Metoda analityczna (!): Oznaczenie liczby: metoda płytek lanych z użyciem agaru z chloramfenikolem, glukozą i ekstraktem drożdżowym. Identyfikacja: metoda reakcji łańcuchowej polimerazy (PCR).	Maciory	—	6,4 × 10 ⁹	—	W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu wskazać temperaturę przechowywania, długość okresu przechowywania oraz stabilność granulowania.	19 października 2019 r.

(!) Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem wspólnotowego laboratorium referencyjnego: www.irmm.jrc.be/crl-feed-additives

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 897/2009

z dnia 25 września 2009 r.

zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1447/2006, (WE) nr 186/2007, (WE) nr 188/2007 i (WE) nr 209/2008 w odniesieniu do warunków zezwolenia na stosowanie dodatku paszowego *Saccharomyces cerevisiae* NCYC Sc 47

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zezwolenia na stosowanie dodatku paszowego *Saccharomyces cerevisiae* (NCYC Sc 47) o nazwie handlowej Biosaf, zwanego dalej „Biosaf”, należącego do grupy dodatków zootechnicznych, udzielono pod pewnymi warunkami zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003 na dzień pięć lat rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1447/2006⁽²⁾ w odniesieniu do jagniąt rzeźnych, rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2007⁽³⁾ w odniesieniu do koni, rozporządzeniem Komisji (WE) nr 188/2007⁽⁴⁾ w odniesieniu do kóz mlecznych i owiec mlecznych oraz rozporządzeniem Komisji (WE) nr 209/2008⁽⁵⁾ w odniesieniu do tuczników. Dodatek ten został zgłoszony jako istniejący produkt zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003. Ponieważ dostarczono wszystkie informacje wymagane zgodnie z tym przepisem, dodatek został wprowadzony do wspólnotowego rejestru dodatków paszowych.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 przewiduje możliwość zmiany zezwolenia na dany dodatek na wniosek posiadacza zezwolenia, po uzyskaniu opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności. Posiadacz zezwolenia na Biosaf, LFA Lesaffre Feed Additives, złożył wniosek o zmianę nazwy handlowej dodatku z „Biosaf” na „Actisaf”.
- (3) Proponowana zmiana warunków zezwolenia ma charakter wyłącznie administracyjny i nie wymaga przeprowadzenia ponownej oceny dodatku. O wniosku powiadomiony został Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności.

(4) W celu umożliwienia wnioskodawcy korzystania z praw do obrotu dodatkiem pod nazwą Actisaf niezbędna jest zmiana warunków zezwoleń.

(5) W rozporządzeniach (WE) nr 1447/2006, (WE) nr 186/2007, (WE) nr 188/2007 oraz (WE) nr 209/2008 należy zatem wprowadzić odpowiednie zmiany.

(6) Należy ustanowić okres przejściowy, w ciągu którego będzie można zużyć istniejące zapasy.

(7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1447/2006, w kolumnie 3, nazwę handlową „Biosaf Sc 47” zastępuje się nazwą „Actisaf”.
2. W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 186/2007, w kolumnie 3, nazwę handlową „Biosaf Sc 47” zastępuje się nazwą „Actisaf”.
3. W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 188/2007, w kolumnie 3, nazwę handlową „Biosaf Sc 47” zastępuje się nazwą „Actisaf”.
4. W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 209/2008, w kolumnie 3, nazwę handlową „Biosaf Sc 47” zastępuje się nazwą „Actisaf”.

Artykuł 2

Istniejące zapasy zgodne z przepisami mającymi zastosowanie przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia mogą być w dalszym ciągu wprowadzane do obrotu i stosowane przez sześć miesięcy od tej daty.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 271 z 30.9.2006, s. 28.

⁽³⁾ Dz.U. L 63 z 1.3.2007, s. 6.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 57 z 24.2.2007, s. 3.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 63 z 7.3.2008, s. 3.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 września 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 898/2009

z dnia 25 września 2009 r.

zmieniające załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady
w odniesieniu do wykazu państw i terytoriów

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt, stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym i zmieniające dyrektywę Rady 92/65/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 i 19,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 998/2003 ustanawia wymogi dotyczące zdrowia zwierząt stosowane do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym oraz zasady stosowane do kontroli takiego przemieszczania.
- (2) Część C załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 998/2003 zawiera wykaz krajów trzecich i terytoriów, w których nie występuje wścieklizna, oraz krajów trzecich i terytoriów, w odniesieniu do których ryzyko pojawienia się wścieklizny we Wspólnocie na skutek wprowadzenia do Wspólnoty zwierząt domowych z tych krajów trzecich i terytoriów nie jest wyższe niż ryzyko związane z przemieszczaniem pomiędzy państwami członkowskimi.
- (3) Aby zostać włączonym do tego wykazu, kraj trzeci musi najpierw przedstawić swój status w odniesieniu do wścieklizny oraz wykazać, że spełnia określone wymogi dotyczące powiadamiania władz o podejrzeniu wścieklizny, systemu monitorowania, struktury i organizacji jego służb weterynaryjnych, wprowadzenia w życie wszystkich środków regulacyjnych mających na celu zapobie-

ganie i zwalczanie wścieklizny oraz przepisów dotyczących obrotu szczepionkami przeciwko wściekliznie.

- (4) Właściwe władze Saint Lucia dostarczyły informacje dotyczące statusu tego kraju w odniesieniu do wścieklizny, a także informacje na temat zgodności z wymogami ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 998/2003. Z oceny tych informacji wynika, że Saint Lucia spełnia odpowiednie wymogi ustanowione w dyrektywie (WE) nr 998/2003 i dlatego należy włączyć ten kraj trzeci do wykazu ustanowionego w części C załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 998/2003.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić część C załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 998/2003.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W części C załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 998/2003 między pozycjami dotyczącymi Kajmanów i Montserratu dodaje się pozycję w brzmieniu:

„LC Saint Lucia”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 września 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILOU
Członek Komisji⁽¹⁾ Dz.U. L 146 z 13.6.2003, s. 1.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 899/2009

z dnia 25 września 2009 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1290/2008 w odniesieniu do nazwy posiadacza zezwolenia na stosowanie preparatu *Lactobacillus rhamnosus* (CNCM-I-3698) i *Lactobacillus farciminis* (CNCM-I-3699) (Sorbiflore)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1290/2008⁽²⁾ dopuszczono preparat *Lactobacillus rhamnosus* (CNCM-I-3698) i *Lactobacillus farciminis* (CNCM-I-3699) (Sorbiflore), należący do kategorii „dodatki zootechniczne” i do grupy funkcjonalnej „inne dodatki zootechniczne”, jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt, dla posiadacza zezwolenia Sorbial SAS.
- (2) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano możliwość zmiany zezwolenia na dany dodatek na wniosek posiadacza zezwolenia, po uzyskaniu opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności. Sorbial SAS złożył wniosek o zmianę nazwy posiadacza zezwolenia z Sorbial SAS na Danisco France SAS w rozporządzeniu (WE) nr 1290/2008.
- (3) Według wnioskodawcy z dniem 18 maja 2009 r. Sorbial SAS przekształcono w Danisco France SAS. Obecnie Danisco France SAS jest właścicielem praw do obrotu przedmiotowym dodatkiem. Wnioskodawca przedstawił odpowiednie dokumenty potwierdzające jego oświadczenie.
- (4) Proponowana zmiana warunków zezwolenia ma charakter wyłącznie administracyjny i nie wymaga prze-

prowadzenia ponownej oceny dodatków. O wniosku powiadomiony został Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności.

- (5) W celu umożliwienia wnioskodawcy korzystania z praw do obrotu dodatkiem pod nazwą Danisco France SAS niezbędna jest zmiana warunków zezwoleń.
- (6) W związku z tym rozporządzenie (WE) nr 1290/2008 powinno zostać odpowiednio zmienione.
- (7) Należy ustanowić okres przejściowy, w którym będzie można wykorzystać istniejące zapasy.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W kolumnie 2 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 1290/2008 nazwę „Sorbial SAS” zastępuje się nazwą „Danisco France SAS”.

Artykuł 2

Istniejące zapasy zgodne z przepisami mającymi zastosowanie przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia mogą być w dalszym ciągu wprowadzane do obrotu i stosowane przez sześć miesięcy od tej daty.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 września 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Dz.U. L 340 z 19.12.2008, s. 20.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 900/2009**z dnia 25 września 2009 r.****dotyczące pozwolenia na stosowanie selenometioniny wytwarzanej przez *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-3399 jako dodatku paszowego****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 przewiduje udzielenie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określa sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożony został wniosek o zezwolenie na stosowanie preparatu określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wniosek dotyczy dopuszczenia preparatu selenometioniny wytwarzanej przez *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-3399 jako dodatku do pasz dla wszystkich gatunków i sklasyfikowania go w kategorii dodatków „dodatki dietetyczne”.
- (4) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził w opinii z dnia 5 marca 2009 r.⁽²⁾, że drożdże wzbogacone selenem, głównie w formie selenometioniny wytwarzanej przez *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-3399, nie mają negatywnego wpływu na zdrowie zwierząt, ludzi ani na środowisko naturalne,

a preparat ten może zostać uznany za źródło biologicznie dostępnego selenu oraz spełnia kryteria dodatku dietetycznego dla wszystkich gatunków. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczególnych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu preparatu do obrotu. Urząd poddał również weryfikacji sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez wspólnotowe laboratorium referencyjne określone w rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003.

- (5) Ocena preparatu dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy dopuścić stosowanie preparatu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Preparat wyszczególniony w załączniku, należący do kategorii „dodatki dietetyczne” i do grupy funkcjonalnej „mieszanki pierwiastków śladowych”, zostaje dopuszczony jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 września 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ *Dziennik EFSA* (2009) 992, s. 1–24.

ZALĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						Maksymalna zawartość pierwiastka (Se) w mg/kg w mieszance paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria dodatków dietetycznych. Grupa funkcjonalna: mieszanki pierwiastków śladowych									
3b8.12	—	Selenometionina Selenometionina wytwarzana przez <i>Saccharomyces cerevisiae</i> CNCM I-3399 (Drożdże inaktywowane wzbogacone selenem)	Charakterystyka dodatku: Selen organiczny głównie w formie selenometioniny (63 %) o zawartości 2 000–2 400 mg Se/kg (97–99 % selenu organicznego) Charakterystyka substancji czynnej: Selenometionina wytwarzana przez <i>Saccharomyces cerevisiae</i> CNCM I-3399 (Drożdże inaktywowane wzbogacone selenem) Metoda analityczna ⁽¹⁾ : Spektrometria absorpcji atomowej (AAS) z piecem grafitowym – zjawisko Zeemana lub spektrometria absorpcji atomowej (AAS) z wytwarzaniem wodorków	Wszystkie gatunki	—		0,50 (ogółem)	1. Dodatek jest włączany do pasz w postaci prefiksu. 2. Dla bezpieczeństwa użytkownika: chronić usta i nos oraz używać okularów i rękawic ochronnych przy załadunku.	19 października 2019 r.

⁽¹⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem wspólnotowego laboratorium referencyjnego: www.irmm.jrc.be/crl-feed-additives

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 901/2009**z dnia 28 września 2009 r.****dotyczące wieloletniego skoordynowanego wspólnotowego programu kontroli na lata 2010, 2011 i 2012, mającego na celu zapewnienie zgodności z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami pozostałości pestycydów w żywności pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na jej powierzchni, oraz ocenę narażenia na nie konsumenta****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 29,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W drodze rozporządzenia Komisji (WE) nr 1213/2008 ⁽²⁾ ustanowiono pierwszy wieloletni skoordynowany wspólnotowy program obejmujący lata 2009, 2010 i 2011.
- (2) Trzydzieści środków spożywczych należy do najbardziej istotnych pokarmów we Wspólnocie. Ponieważ poważne zmiany w stosowaniu pestycydów zachodzą w cyklu trzyletnim, należy monitorować pestycydy w tych 30 środkach spożywczych w serii cykliów trzyletnich w celu umożliwienia przeprowadzania oceny narażenia konsumenta i stosowania prawodawstwa wspólnotowego.
- (3) W oparciu o dwumianowy rozkład prawdopodobieństwa można szacować, że przebadanie 642 próbek pozwala na wykrycie jednej próbki zawierającej pozostałości pestycydów powyżej granicy oznaczalności (LOD) z pewnością większą niż 99 %, pod warunkiem że nie mniej niż 1 % tych produktów zawiera pozostałości powyżej tej granicy. Pobór tych próbek należy rozdzielić między państwa członkowskie w stosunku do liczby ludności, w liczbie co najmniej 12 próbek dla danego produktu na rok.
- (4) Jeżeli definicja pozostałości pestycydów obejmuje inne substancje czynne, metabolity lub produkty rozpadu, informacje dotyczące tych metabolitów powinny zostać dostarczone oddzielnie.
- (5) Wytyczne w sprawie „Procedur walidacji metod i kontroli jakości dotyczących analizy pozostałości pestycydów w żywności i paszy” („Method Validation and Quality Control Procedures for Pesticide Residue Analysis in food and feed”) zostały opublikowane na stronie internetowej Komisji ⁽³⁾.
- (6) Do procedur pobierania próbek stosuje się dyrektywę Komisji 2002/63/WE z dnia 11 lipca 2002 r. ustanawiającą wspólnotowe metody pobierania próbek do celów urzędowej kontroli pozostałości pestycydów w produktach pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni oraz uchylającą dyrektywę 79/700/EWG ⁽⁴⁾, która zawiera metody i procedury zalecane przez Komisję Codex Alimentarius.
- (7) Konieczne jest także przeprowadzenie oceny, czy przestrzegane są najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości w żywności dla dzieci, ustalone w art. 10 dyrektywy Komisji 2006/141/WE z dnia 22 grudnia 2006 r. w sprawie preparatów do początkowego żywienia niemowląt i preparatów do dalszego żywienia niemowląt ⁽⁵⁾ oraz w art. 7 dyrektywy Komisji 2006/125/WE z dnia 5 grudnia 2006 r. w sprawie przetworzonej żywności na bazie zbóż oraz żywności dla niemowląt i małych dzieci ⁽⁶⁾.
- (8) Konieczne jest przeprowadzenie oceny możliwych skutków zbiorczych, kumulacyjnych i synergicznych pestycydów. Ocena ta obejmie w pierwszym rzędzie związki fosforoorganiczne, karbaminiany, triazole i pyretroidy, jak określono w załączniku I.
- (9) Państwa członkowskie powinny przekazać do dnia 31 sierpnia każdego roku informacje dotyczące poprzedniego roku kalendarzowego.
- (10) W celu uniknięcia niejasności spowodowanych pokrywaniem się następujących po sobie wieloletnich programów, a także ze względu na pewność prawa, należy uchylić rozporządzenie (WE) nr 1213/2008. Należy je jednak nadal stosować w odniesieniu do próbek testowanych w 2009 r.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W latach 2010, 2011 i 2012 państwa członkowskie pobierają i analizują próbki kombinacji produktów i pozostałości pestycydów, jak określono w załączniku I.

Liczbę próbek dla każdego produktu określono w załączniku II.

⁽¹⁾ Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 328 z 6.12.2008, s. 9.⁽³⁾ Dokument SANCO/3131/2007 z dnia 31 października 2007 r. http://ec.europa.eu/food/plant/protection/resources/qualcontrol_en.pdf⁽⁴⁾ Dz.U. L 187 z 16.7.2002, s. 30.⁽⁵⁾ Dz.U. L 401 z 30.12.2006, s. 1.⁽⁶⁾ Dz.U. L 339 z 6.12.2006, s. 16.

Artykuł 2

1. Partia, z której należy pobrać próbki, zostaje wybrana losowo.

Procedura pobierania próbek, w tym liczba jednostek, jest zgodna z dyrektywą 2002/63/WE.

2. Pobrane i analizowane próbki zawierają przynajmniej:

- a) dziesięć próbek żywności dla dzieci;
- b) jedną próbkę produktów pochodzących z upraw ekologicznych, odzwierciedlającą udział produktów ekologicznych w każdym państwie członkowskim, o ile jest dostępna.

Artykuł 3

1. Państwa członkowskie przekazują wyniki analiz próbek badanych w 2010, 2011 i 2012 r., odpowiednio do dnia 31 sierpnia 2011 r., 2012 r. i 2013 r.

Oprócz tych wyników państwa członkowskie przekazują następujące informacje:

- a) wykorzystane metody analityczne i uzyskane poziomy raportowania, zgodnie z wytycznymi w sprawie Procedur walidacji metod i kontroli jakości dotyczących analizy pozostałości pestycydów w żywności i paszy;
- b) granicę oznaczalności stosowane w krajowych i wspólnotowych programach kontroli;

c) szczegółowe informacje dotyczące akredytacji laboratoriów analitycznych biorących udział w kontrolach;

d) w przypadkach dozwolonych na podstawie ustawodawstwa krajowego – szczegółowe informacje dotyczące zastosowanych środków wykonawczych;

e) w przypadku przekroczenia najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości (NDP) – wykaz możliwych powodów przekroczenia NDP, łącznie z odpowiednimi uwagami dotyczącymi wariantów zarządzania ryzykiem.

2. Jeżeli definicja pozostałości pestycydów obejmuje substancje czynne, metabolity lub produkty rozkładu lub reakcji, państwa członkowskie przekazują sprawozdania z wyników analizy zgodnie z przewidzianą prawem definicją pozostałości. W stosownych przypadkach wyniki dotyczące każdego głównego izomeru lub metabolitu, określone w definicji pozostałości, są przekazywane oddzielnie.

Artykuł 4

Rozporządzenie (WE) nr 1213/2008 traci moc.

Jest ono jednak nadal stosowane w odniesieniu do próbek badanych w 2009 r.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 września 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Kombinacje pestycydów i produktów, które mają być objęte monitorowaniem

	2010	2011	2012
2,4-D (suma 2,4-D i jego estrów wyrażona jako 2,4-D) (*)	(c)	(a)	(b)
4,4'-metoksychlor	(e)	(f)	(d)
Abamektyna (suma awermektyny B1a, awermektyny B1b i izomeru delta-8,9 awermektyny B1a)	(c)	(a) (f)	(b) (d)
Acefat	(c)	(a)	(b)
Acetamipryd	(c)	(a)	(b)
Akrynatryna (*)	(c)	(a)	(b)
Aldikarb (suma aldikarbu, jego sulfotlenku i sulfonu wyrażona jako aldikarb)	(c)	(a)	(b)
Amitraz (amitraz, w tym metabolity zawierające 2,4-dimetyloanilinę, wyrażone jako amitraz)	(Gruszk)	(a)	(b)
Amitrol (*)	(c)	(a)	(b)
Azynofos etylowy (*)	(e)	(f)	(d)
Azynofos metylowy	(c)	(a)	(b)
Azoksystrobina	(c)	(a)	(b)
Benfurakarb (*)	(c)	(a)	(b)
Bifentryna	(c) (e)	(a) (f)	(b) (d)
Bitertanol	(c)	(a)	(b)
Boskalid	(c)	(a)	(b)
Jon bromkowy (*) (zob. uwaga poniżej)	(c)	(a)	(b)
Bromopropylat	(c)	(a)	(b)
Bromukonazol (suma diastereoizomerów) (*)	(c)	(a)	(b)
Bupirymat	(c)	(a)	(b)
Buprofezyna	(c)	(a)	(b)
Kadusafos (*)	(c)	(a)	(b)
Kamfechlor (suma kongenerów nr 26, 50 i 62) (*)	(e)	(f)	(d)
Kaptan	(c)	(a)	(b)
Karbaryl	(c)	(a)	(b)
Karbendazym (suma benomylu i karbendazymu wyrażona jako karbendazym)	(c)	(a)	(b)
Karbofuran (suma karbofuranu i 3-hydroksykarbofuranu wyrażona jako karbofuran)	(c)	(a)	(b)
Karbosulfan (*)	(c)	(a)	(b)
Chlordan (suma izomerów cis- i trans- oraz oksychlordanu wyrażona jako chlordan)	(e)	(f)	(d)
Chlorfenapyr	(c)	(a)	(b)
Chlorfenwinfos	(c)	(a)	(b)
Chlormekwat (**)	(c)	(a)	(b)
Chlorobenzylat (*)	(e)	(f)	(d)

	2010	2011	2012
Chlorotalonil	(c)	(a)	(b)
Chloroprofam (chloroprofam i 3-chloroanilina wyrażone jako chloroprofam (zob. uwaga poniżej))	(c)	(a)	(b)
Chloropiryfos	(c) (e)	(a) (f)	(b) (d)
Chloropiryfos metylowy	(c) (e)	(a) (f)	(b) (d)
Klofentezyna (suma wszystkich związków zawierających cząsteczkę 2-chlorobenzoilu wyrażona jako klofentezyna)	(c)	(a)	(b)
Chlotianidyna	(c)	(a)	(b)
Cyflutryna (cyflutryna, w tym inne mieszaniny izomerów składowych (suma izomerów))	(c) (e)	(a) (f)	(b) (d)
Cypermetyryna (cypermetyryna, w tym inne mieszaniny izomerów składowych (suma izomerów))	(c) (e)	(a) (f)	(b) (d)
Cyprokonazol (*)	(c)	(a)	(b)
Cyprodynil	(c)	(a)	(b)
DDT (suma p,p'-DDT, o,p'-DDT, p-p'-DDE i p,p'-DDD (TDE) wyrażona jako DDT)	(e)	(f)	(d)
Deltametryna (cis-deltametryna)	(c) (e)	(a) (f)	(b) (d)
Diazinon	(c) (e)	(a) (f)	(b)
Dichlofluaniid	(c)	(a)	(b)
Dichlorfos	(c)	(a)	(b)
Dichloran	(c)	(a)	(b)
Dikofol (suma izomerów p, p' i o,p')	(c)	(a)	(b)
Dieldryna (aldryna i dieldryna łącznie wyrażone jako dieldryna)	(e)	(f)	(d)
Difenokonazol	(c)	(a)	(b)
Dimetoat (suma dimetoatu i ometoatu wyrażona jako dimetoat)	(c)	(a)	(b)
Dimetoat	(c)	(a)	(b)
Ometoat	(c)	(a)	(b)
Dimetomorf	(c)	(a)	(b)
Dinokap (suma izomerów dinokapu wraz z odpowiadającymi im fenolami wyrażona jako dinokap) (*)	(c)	(a)	(b)
Difenyloamina	(c)	(a)	(b)
Endosulfan (suma izomerów alfa- i beta- oraz siarczanu endosulfanu wyrażona jako endosulfan)	(c) (e)	(a) (f)	(b) (d)
Endryna	(e)	(f)	(d)
Epoksykonazol	(c)	(a)	(b)
Etefon (*)	(c)	(a)	(b)
Etion	(c)	(a)	(b)
Etofenproks (F) (*)	(c)	(a)	(b)

	2010	2011	2012
Etoprofos (*)	(c)	(a)	(b)
Fenamifos (suma fenamifosu oraz jego sulfotlenku i sulfonu wyrażona jako fenamifos) (*)	(c)	(a)	(b)
Fenarymol	(c)	(a)	(b)
Fenazachina	(c)	(a)	(b)
Tlenek fenbutacyny (F) (*)	(c)	(a)	(b)
Fenbukonazol (*)	(c)	(a)	(b)
Fenheksamid	(c)	(a)	(b)
Fenitroton	(c)	(a)	(b)
Fenoksykarb	(c)	(a)	(b)
Fenpropatryna (*)	(c)	(a)	(b)
Fenpropimorf	(c)	(a)	(b)
Fention (suma fentionu i jego analogu tlenowego, ich sulfotlenków i sulfonu wyrażona jako fention)	(c) (e)	(a) (f)	(d)
Fenwalerat/esfenwalerat (suma) (suma izomerów RS/SR i RR/SS)	(c) (e)	(a) (f)	(d)
Fipronil (suma fipronilu i metabolitu sulfonu (MB46136) wyrażona jako fipronil)	(c)	(a)	(b)
Fluazyfop (Fluazyfop (fluazyfop-P-butyłowy (kwas fluazyfopowy (wolny i sprzężony)))) (*)	(c)	(a)	(b)
Fludioksonil	(c)	(a)	(b)
Flufenoksuron	(c)	(a)	(b)
Fluchinkonazol (*)	(c)	(a)	(b)
Flusilazol	(c)	(a)	(b)
Flutriafol (*)	(c)	(a)	(b)
Folpet	(c)	(a)	(b)
Formetanat (suma formetanatu i jego soli wyrażona jako chlorowodorek formetanatu)	(c)	(a)	(b)
Fostiazat (*)	(c)	(a)	(b)
Glyfosat (***)	(c)	(a)	(b)
Haloksyfop, w tym haloksyfop-R (ester metylowy haloksyfopu-R, haloksyfop-R i koniugaty haloksyfopu-R wyrażone jako haloksyfop-R) (F) (R) (*)	(c)	(a)	(b)
HCB	(e)	(f)	(d)
Heptachlor (suma heptachloru i epoksydu heptachloru, wyrażona jako heptachlor)	(e)	(f)	(d)
Heksachlorocykloheksan (HCH), izomer alfa	(e)	(f)	(d)
Heksachlorocykloheksan (HCH), izomer beta	(e)	(f)	(d)
Heksachlorocykloheksan (HCH), (izomer gamma) (lindan)	(e)	(f)	(d)
Heksakonazol	(c)	(a)	(b)
Heksytiazoks	(c)	(a)	(b)

	2010	2011	2012
Imazalil	(c)	(a)	(b)
Imidachlopyrd	(c)	(a)	(b)
Indoksakarb (indoksakarb jako suma izomerów S i R)	(c)	(a)	(b)
Iprodion	(c)	(a)	(b)
Iprowalikarb	(c)	(a)	(b)
Krezoksym metylowy	(c)	(a)	(b)
Lambda-cyhalotryna (lambda-cyhalotryna, w tym inne mieszaniny izomerów składowych (suma izomerów))	(c)	(a)	(b)
Linuron	(c)	(a)	(b)
Lufenuron	(c)	(a)	
Malation (suma malionu i malaoksonu wyrażona jako malation)	(c)	(a)	(b)
Grupa manebu (suma wyrażona jako CS2: maneb, mankozeb, metiram, propineb, tiuram, ziram)	(c)	(a)	(b)
Mepanipirim i jego metabolit (2-anilino-4-(2-hydroksypropyl)-6-metylopyrimidyna wyrażone jako mepanipirim)	(c)	(a)	(b)
Mepikwat (**)	(c)	(a)	(b)
Metalaksyl (metalaksyl, w tym inne mieszaniny izomerów składowych włącznie z metalaksem-M (suma izomerów))	(c)	(a)	(b)
Metkonazol (*)	(c)	(a)	(b)
Metamidofos	(c)	(a)	(b)
Metydation	(c) (e)	(a) (f)	(b) (d)
Metiokarb (suma metiokarbu, sulfotlenku metiokarbu i sulfonu metiokarbu wyrażona jako metiokarb)	(c)	(a)	(b)
Metomyl (suma metomyłu i tiodikarbu wyrażona jako metomyl)	(c)	(a)	(b)
Metoksyfenozyd	(c)	(a)	(b)
Monokrotofos	(c)	(a)	(b)
Myklobutanil	(c)	(a)	(b)
Oksadiksyl	(c)	(a)	(b)
Oksamyl	(c)	(a)	(b)
Oksydemeton metylowy (suma oksydemetonu metylowego i S-metylosulfonu demetonu wyrażona jako oksydemeton metylowy)	(c)	(a)	(b)
Paklobutrazol (*)	(c)	(a)	(b)
Paration	(c) (e)	(a) (f)	(b) (d)
Paration metylowy (suma parationu metylowego i paraoksonu metylowego wyrażona jako paration metylowy)	(c) (e)	(a) (f)	(b) (d)
Pencykuron	(c)	(a)	(b)
Penkonazol	(c)	(a)	(b)

	2010	2011	2012
Pendimetalina	(c)	(a)	(b)
Permetryna (suma permetryny cis- i trans-)	(e)	(f)	(d)
Fentoat (*)	(c)	(a)	(b)
Fosalon	(c)	(a)	(b)
Fosmet (fosmet i fosmet oksonowy wyrażone jako fosmet)	(c)	(a)	(b)
Foksym (*)	(c)	(a)	(b)
Pyraklostrobina (F)	(c)	(a)	(b)
Pirimikarb (suma pirymikarbu i demetylopirymikarbu wyrażona jako pirymikarb)	(c)	(a)	(b)
Pirimifos metylowy	(c) (e)	(a) (f)	(b) (d)
Prochloraz (suma prochlorazu i jego metabolitów zawierających cząsteczkę 2,4,6 trichlorofenolową wyrażona jako prochloraz)	(c)	(a)	(b)
Procymidon	(c)	(a)	(b)
Profenofos	(c) (e)	(a) (f)	(b) (d)
Propamokarb (suma propamokarbu i jego soli wyrażona jako propamokarb) (*)	(c)	(a)	(b)
Propargit	(c)	(a)	(b)
Propikonazol	(c)	(a)	(b)
Propyzamid	(c)	(a)	(b)
Protiokonazol (protiokonazol-destio) (*)	(c)	(a)	(b)
Pyrazofos	(e)	(f)	(d)
Piretryny (*)	(c)	(a)	(b)
Pirydaben	(c)	(a)	(b)
Pirymetanil	(c)	(a)	(b)
Piryproksyfen	(c)	(a)	(b)
Chinoksyfen	(c)	(a)	(b)
Kwintocen (suma kwintocenu i pentachloroaniliny wyrażona jako kwintocen)	(e)	(f)	(e)
Resmetryna (suma izomerów) (*)	(e)	(f)	(d)
Spinosad (suma spinosynu A i spinosynu D wyrażona jako spinosad)	(c)	(a)	(b)
Spiroksamina	(c)	(a)	(b)
Tau-fluwalinat	(c)	(a)	(b)
Tebukonazol	(c)	(a)	(b)
Tebufenozyd	(c)	(a)	(b)
Tebufenpyrad	(c)	(a)	(b)
Teknazen (*)	(e)	(f)	(d)
Teflubenzuron	(c)	(a)	(b)
Teflutryna (*)	(c)	(a)	(b)

	2010	2011	2012
Tetrakonazol	(c)	(a)	(b)
Tetradifon	(c)	(a)	(b)
Tiabendazol	(c)	(a)	(b)
Tiametoksam (suma tiametoksamu i klotianidyny wyrażona jako tiametoksam)	(c)	(a)	(b)
Tiaklopryd	(c)	(a)	(b)
Tiofanat metylowy	(c)	(a)	(b)
Tolklofos metylowy	(c)	(a)	(b)
Tolilfluaniid (suma tolilfluaniidu i dimetylamino-sulfotoluidydu wyrażona jako tolilfluaniid)	(c)	(a)	(b)
Triadimefon i triadimenol (suma triadimefonu i triadimenolu)	(c)	(a)	(b)
Triazofos	(c) (e)	(a) (f)	(b) (d)
Trichlorfon (*)	(c)	(a)	(b)
Trifloksystrobina	(c)	(a)	(b)
Triflumuron (F) (*)	(c)	(a)	(b)
Trifluralina	(c)	(a)	(b)
Tritikonazol (*)	(c)	(a)	(b)
Winklozolina (suma winklozolini i wszystkich metabolitów zawierających grupę 3,5-dichloroaniliny wyrażona jako winklozolina)	(c)	(a)	(b)
Zoksamid (*)	(c)	(a)	(b)

- (a) Fasola (świeża lub mrożona, bez strąków), marchew, ogórki, pomarańcze lub mandarynki, gruszki, ziemniaki, ryż i szpinak (świeży lub mrożony).
 (b) Bakłażany, banany, kalafior, winogrona stołowe, sok pomarańczowy (1), groch (świeży/mrożony, bez strąków), papryka (słodka) i pszenica.
 (c) Jabłka, kapusta głowiasta, por, sałata, pomidory, brzoskwinie (włącznie z nektarynami i podobnymi mieszańcami); żyto lub owies zwyczajny i truskawki.
 (d) Masło, jaja.
 (e) Mleko, mięso ze świń.
 (f) Mięso drobiowe, wątroba (bydło i inne przeżuwacze, świnie i drób).
 (F) Rozpuszczalne w tłuszczach.

(*) Do poddania dobrowolnej analizie w 2010 r. Decyzja o niepoddawaniu analizie musi być uzasadniona oceną stosunku ryzyka do korzyści dla danego państwa członkowskiego.

Uwaga na temat jonu bromkowego. Obowiązkowa analiza pod kątem obecności jonu bromkowego dotyczy sałaty i pomidorów w 2010 r., ryżu i szpinaku w 2011 r. oraz słodkiej papryki w 2012 r.; analiza dobrowolna dotyczy pozostałych produktów przewidzianych na każdy rok. Decyzja o niepoddawaniu analizie któregośkolwiek z przewidzianych produktów musi być uzasadniona oceną stosunku ryzyka do korzyści dla danego państwa członkowskiego.

Amitraz zostanie poddany analizie jedynie w gruszkach w 2010 r.

Definicja pozostałości chloroprofamu w odniesieniu do ziemniaków (wyłącznie chloroprofam) musi zostać uwzględniona w 2011 r.

(**) Chlormekwat i mepikwat muszą zostać poddane analizie w zbożach (z wyjątkiem ryżu) i w gruszkach.

(***) Tylko zboża.

(1) W przypadku soku pomarańczowego państwa członkowskie wyszczególniają źródło (koncentraty lub świeże owoce).

ZAŁĄCZNIK II

Liczba próbek każdego produktu do pobrania i poddania analizie przez każde państwo członkowskie.

Państwo członkowskie	Próbki
BE	12 (*)
	15 (**)
BG	12 (*)
	15 (**)
CZ	12 (*)
	15 (**)
DK	12 (*)
	15 (**)
DE	93
EE	12 (*)
	15 (**)
EL	12 (*)
	15 (**)
ES	45
FR	66
IE	12 (*)
	15 (**)
IT	65
CY	12 (*)
	15 (**)
LV	12 (*)
	15 (**)
LT	12 (*)
	15 (**)
LU	12 (*)
	15 (**)
HU	12 (*)
	15 (**)
MT	12 (*)
	15 (**)
NL	17
AT	12 (*)
	15 (**)
PL	45
PT	12 (*)
	15 (**)
RO	17
SI	12 (*)
	15 (**)
SK	12 (*)
	15 (**)
FI	12 (*)
	15 (**)
SE	12 (*)
	15 (**)
UK	66

(*) Minimalna liczba próbek dla każdej zastosowanej metody oznaczania pojedynczych pozostałości.

(**) Minimalna liczba próbek dla każdej zastosowanej metody oznaczania pozostałości wielu pestycydów (typu multi-residue).

CAŁKOWITA MINIMALNA LICZBA PRÓBEK: 642

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 902/2009

z dnia 28 września 2009 r.

dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu enzymatycznego endo-1,4-beta-ksylanazy, wytwarzanej przez *Trichoderma reesei* (CBS 114044), jako dodatku paszowego dla prosiąt odsadzonych od maciory, kurcząt rzeźnych, kurcząt utrzymywanych na nioski, indyków rzeźnych i indyków utrzymywanych w celach hodowlanych (posiadacz zezwolenia: Roal Oy)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

nioski, indyków rzeźnych i indyków utrzymywanych w celach hodowlanych, celem sklasyfikowania go w kategorii „dodatki zootechniczne”.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 przewiduje udzielenie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określa sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń.
- (2) W rozporządzeniu tym zezwala się na stosowanie preparatu enzymatycznego endo-1,4-beta-ksylanazy jako dodatku paszowego dla prosiąt odsadzonych od maciory, kurcząt rzeźnych, kurcząt utrzymywanych na nioski, indyków rzeźnych i indyków utrzymywanych w celach hodowlanych.
- (3) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożony został wniosek o zezwolenie na stosowanie preparatu określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (4) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) dokonał oceny ryzyka zgodnie z art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (5) Wniosek dotyczy zezwolenia na stosowanie preparatu endo-1,4-beta-ksylanazy, wytwarzanej przez *Trichoderma reesei* (CBS 114044), jako dodatku paszowego dla prosiąt odsadzonych od maciory, kurcząt utrzymywanych na

- (6) W swoich opiniach z dnia 21 maja 2008 r.⁽²⁾ i z dnia 21 kwietnia 2009 r.⁽³⁾ Urząd stwierdził, że preparat endo-1,4-beta-ksylanaza, wytwarzany przez *Trichoderma reesei* (CBS 114044), nie wywiera szkodliwego wpływu na zdrowie zwierząt, ludzi lub środowisko naturalne oraz że stosowanie tego preparatu może w znaczącym stopniu poprawić przyrost masy ciała zwierząt i wykorzystanie paszy. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczególnych wymogów dotyczących monitorowania rynku po wprowadzeniu preparatu do obrotu. Urząd poddał również weryfikacji sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez wspólnotowe laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (7) Ocena preparatu dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie preparatu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Preparat wyszczególniony w załączniku, należący do kategorii „dodatki zootechniczne” i do grupy funkcjonalnej „substancje polepszające strawność”, zostaje dopuszczony jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ *Dziennik EFSA* (2008) 712, s. 1–20.

⁽³⁾ *Dziennik EFSA* (2009) 1058, s. 1–6.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 września 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						Jednostki aktywności/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			

Kategoria dodatków zootechnicznych. Grupa funkcjonalna: substancje polepszające strawność

4a8	Roal Oy	Endo-1,4-beta-ksylanaza EC 3.2.1.8	<p>Skład dodatku:</p> <p>Preparat endo-1,4-beta-ksylanaza, wytwarzany przez <i>Trichoderma reesei</i> (CBS 114044), o aktywności minimalnej:</p> <p>Postać stała: 4×10^6 BXU ⁽¹⁾/g</p> <p>Postać płynna: 4×10^5 BXU/g</p> <p>Charakterystyka substancji czynnej:</p> <p>Endo-1,4-beta-ksylanaza wytwarzana przez <i>Trichoderma reesei</i> (CBS 114044)</p> <p>Metoda analityczna ⁽²⁾:</p> <p>W dodatku i premiksie: oznaczanie cukru redukującego dla endo-1,4-beta-ksylanazy metodą reakcji kolorymetrycznej kwasu dinitrosalicylowego z uzyskiwanym cukrem redukującym przy pH 5,3 oraz temperaturze 50 °C.</p> <p>W innych paszach: metoda kolorymetryczna polegająca na pomiarze barwnika rozpuszczalnego w wodzie, uwolnionego przez enzym z usieciowanego azuryną podłoża arabinoksyланu pszenicy.</p>	Prosięta (odsadzone od maciory)	—	24 000 BXU	—	<p>1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu wskazać temperaturę przechowywania, długość okresu przechowywania oraz stabilność granulowania.</p> <p>2. Dla prosiąt (odsadzonych od maciory) do 35 kg masy ciała.</p> <p>3. Do stosowania w mieszankach paszowych bogatych w polisacharydy nieskrobiowe (głównie arabinoksyłany), np. zawierających ponad 20 % pszenicy.</p> <p>4. Ze względów bezpieczeństwa: podczas kontaktu z produktem chronić usta i nos oraz używać okularów i rękawic ochronnych.</p>	19.10.2019 r.
				Kurczęta rzeźne	—	8 000 BXU	—		
				Kurczęta utrzymywane na nioski	—	8 000 BXU	—		
				Indyki rzeźne	—	16 000 BXU	—		
				Indyki utrzymywane w celach hodowlane	—	16 000 BXU	—		

⁽¹⁾ 1 BXU to ilość enzymu, która uwalnia 1 nanomol cukrów redukujących, takich jak ksyoza z ksylanu z drzewa brzoźowego, w ciągu sekundy przy pH 5,3 oraz temperaturze 50 °C.

⁽²⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem wspólnotowego laboratorium referencyjnego: www.irmm.jrc.be/crl-feed-additives

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 903/2009

z dnia 28 września 2009 r.

dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu *Clostridium butyricum* MIYAIRI 588 (FERM-P 1467) jako dodatku paszowego dla kurcząt rzeźnych (posiadacz zezwolenia: Miyarisan Pharmaceutical Co. Ltd reprezentowany przez Mitsui & Co. Deutschland GmbH)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 przewiduje udzielenie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określa sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożony został wniosek o zezwolenie na stosowanie preparatu określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wniosek dotyczy zezwolenia na stosowanie preparatu *Clostridium butyricum* MIYAIRI 588 (FERM-P 1467) jako dodatku paszowego w żywieniu kurcząt rzeźnych, celem sklasyfikowania go w kategorii „dodatki zootechniczne”.
- (4) Z opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) z dnia 2 kwietnia 2009 r.⁽²⁾ wynika, że preparat *Clostridium butyricum* MIYAIRI 588 (FERM-P 1467) nie wywiera negatywnego wpływu na zdrowie zwierząt, ludzi ani na środowisko naturalne oraz że

stosowanie tego preparatu może w znaczącym stopniu poprawiać przyrost masy ciała w stosunku do paszy. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczególnych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu preparatu do obrotu. Urząd poddał również weryfikacji sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez wspólnotowe laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.

- (5) Ocena preparatu dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie preparatu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Preparat wyszczególniony w załączniku, należący do kategorii „dodatki zootechniczne” i do grupy funkcjonalnej „stabilizatory flory jelitowej”, zostaje dopuszczony jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 września 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ *Dziennik EFSA* (2009) 1039, s. 1.

ZALĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						CFU/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria dodatków zootechnicznych. Grupa funkcjonalna: stabilizatory flory jelitowej									
4b1830	Miyarisan Pharmaceutical Co. Ltd reprezentowane przez Mitsui & Co. Deutschland GmbH	<i>Clostridium butyricum</i> MIYAIRI 588 (FERM-P 1467)	Skład dodatku: Preparat <i>Clostridium butyricum</i> MIYAIRI 588 (FERM-P 1467) zawierający co najmniej w postaci stałej 5×10^8 CFU/g dodatku Charakterystyka substancji czynnej: <i>Clostridium butyricum</i> MIYAIRI 588 (FERM-P 1467) Metoda analityczna (1): Oznaczenie ilościowe: Agar z siarczanem(IV) żelaza do dodatków i premiksów oraz wybiórczo agar z <i>Clostridium butyricum</i> MIYAIRI 588 do pasz. Identyfikacja: metoda elektroforezy żelazowej w zmiennym polu pulsacyjnym (PFGE).	Kurczęta rzeźne	—	5×10^8 CFU	—	1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu wskazać temperaturę przechowywania, długość okresu przechowywania oraz stabilność granulowania. 2. Dozwolone stosowanie w paszy zawierającej dozwolone kokcydiostatyki: monenzynę sodu, diklazuril, maduramycynę amonu, robenidynę, narazyne, narazyne/nikarbazynę, semduramycynę, dekokwinat. 3. Ze względów bezpieczeństwa: Podczas kontaktu z produktem chronić usta i nos.	19.10.2019 r.

(1) Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem wspólnotowego laboratorium referencyjnego: www.irmm.jrc.be/crl-feed-additives

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 904/2009**z dnia 28 września 2009 r.****dotyczące zezwolenia na stosowanie kwasu guanidynoocetowego jako dodatku paszowego dla kurcząt rzeźnych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 przewiduje udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określa sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożony został wniosek o zezwolenie na stosowanie preparatu określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wniosek dotyczy zezwolenia na stosowanie kwasu guanidynoocetowego (nr CAS 352-97-6) jako dodatku paszowego dla kurcząt rzeźnych, celem sklasyfikowania go w kategorii dodatku „dodatki dietetyczne” i grupie funkcjonalnej „aminokwasy, ich sole i produkty podobne”.
- (4) Z opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) z dnia 3 marca 2009 r.⁽²⁾ wynika, że kwas guanidynoocetowy (nr CAS 352-97-6) nie ma

negatywnego oddziaływania na zdrowie zwierząt, ludzi lub na środowisko. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczególnych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu preparatu do obrotu. Urząd poddał również weryfikacji sprawozdanie z metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez wspólnotowe laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.

- (5) Ocena preparatu dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie preparatu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zezwala się na stosowanie preparatu wyszczególnionego w załączniku, należącego do kategorii „dodatki dietetyczne” i grupy funkcjonalnej „aminokwasy, ich sole i produkty podobne”, jako dodatku w żywieniu zwierząt przy zachowaniu warunków określonych w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 września 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ *Dziennik EFSA* (2009) 988, s. 1.

ZALĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						mg/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria dodatków dietetycznych. Grupa funkcjonalna: aminokwasy, ich sole i produkty podobne									
3c3.7.2	—	Kwas guanidynoocetowy	Skład dodatku: Kwas guanidynoocetowy o czystości co najmniej 98 % (w suchej masie). Charakterystyka substancji czynnej: Kwas guanidynoocetowy nr CAS 352-97-6 (C ₃ H ₇ N ₃ O ₂) produkowany w procesie syntezy chemicznej z: ≤ 0,5 % dicyjanamidu ≤ 0,03 % cyjanamidu Metoda analityczna ⁽¹⁾ : Chromatografia jonowa (IC) z wykrywaniem promieniowania ultrafioletowego (UV) (λ = 200 nm).	Kurczęta rzeźne	—	600	600	Należy wskazać wilgotność. Dodatek jest włączany do pasz w postaci premiksu.	19.10.2019 r.

⁽¹⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem wspólnotowego laboratorium referencyjnego: www.irmm.jrc.be/crl-feed-additives

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 905/2009**z dnia 28 września 2009 r.****zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 537/2007 w odniesieniu do nazwy posiadacza zezwolenia dla produktu fermentacji *Aspergillus oryzae* (NRRL 458) (Amaferm)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przedsiębiorstwo Trouw Nutrition BV przedłożyło wniosek zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003, w którym proponuje zmianę nazwy posiadacza zezwolenia w odniesieniu do rozporządzenia Komisji (WE) nr 537/2007 z dnia 15 maja 2007 r. dotyczącego dopuszczenia produktu fermentacji *Aspergillus oryzae* (NRRL 458) (Amaferm)⁽²⁾ jako dodatku do pasz dla krów mlecznych. Zezwolenie to jest przypisane do posiadacza zezwolenia. Posiadaczem zezwolenia jest Trouw Nutrition BV.
- (2) Wnioskodawca twierdzi, że prawo do obrotu tym dodatkiem przekazał przedsiębiorstwu Biozyme Incorporated, które obecnie posiada prawo do obrotu tym dodatkiem. Wnioskodawca przedstawił odpowiednie dokumenty potwierdzające te informacje.
- (3) Proponowana zmiana warunków zezwolenia ma charakter wyłącznie administracyjny i nie wymaga przeprowadzenia ponownej oceny dodatku. O wniosku powiadomiony został Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności.

- (4) By umożliwić Biozyme Incorporated korzystanie z prawa do obrotu, niezbędna jest zmiana warunków zezwolenia.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 537/2007.
- (6) Należy ustanowić okres przejściowy, w ciągu którego będzie można zużyć istniejące zapasy.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 537/2007, w kolumnie 2 wyrazy „Trouw Nutrition BV” zastępuje się wyrazami „Biozyme Incorporated”.

Artykuł 2

Istniejące zapasy zgodne z przepisami mającymi zastosowanie przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia mogą być w dalszym ciągu wprowadzane do obrotu i stosowane do dnia 1 kwietnia 2010 r.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 września 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 128 z 16.5.2007, s. 13.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 906/2009**z dnia 28 września 2009 r.****w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 Traktatu do określonych kategorii porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych pomiędzy przedsiębiorstwami żeglugi liniowej (konsorcja)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 246/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 Traktatu do pewnych kategorii porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych pomiędzy kompaniami żeglugi liniowej (konsorcja)⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1,po opublikowaniu projektu niniejszego rozporządzenia⁽²⁾,

po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 246/2009 upoważnia Komisję do stosowania w drodze rozporządzenia art. 81 ust. 3 Traktatu do pewnych kategorii porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych między przedsiębiorstwami żeglugi liniowej (konsorcja), dotyczących wspólnego świadczenia usług przewozów liniowych, które, w wyniku współpracy przedsiębiorstw żeglugi będących ich stronami, mogą ograniczać konkurencję na wspólnym rynku i wpływać na handel między państwami członkowskimi, w związku z czym może mieć do nich zastosowanie zakaz ustanowiony w art. 81 ust. 1 Traktatu.
- (2) Komisja skorzystała ze swoich kompetencji przyjmując rozporządzenie Komisji (WE) nr 823/2000 z dnia 19 kwietnia 2000 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 Traktatu do określonych grup porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych między towarzystwami żeglugi liniowej (konsorcja)⁽³⁾, które traci moc w dniu 25 kwietnia 2010 r. Na podstawie dotychczasowych doświadczeń Komisji można stwierdzić, że nadal zachodzą przesłanki uzasadniające wyłączenie grupowe dla konsorcjów przedsiębiorstw żeglugi liniowej. Należy jednak wprowadzić pewne zmiany w celu usunięcia odesłań do rozporządzenia Rady (EWG) nr 4056/86

z dnia 22 grudnia 1986 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 85 i 86 Traktatu do transportu morskiego⁽⁴⁾, które pozwalało przedsiębiorstwom ustalać ceny i ładowność, lecz zostało uchylone. Zmiany są konieczne również w celu zapewnienia większej spójności z innymi obowiązującymi rozporządzeniami w sprawie wyłączeń grupowych w zakresie współpracy horyzontalnej z uwzględnieniem obecnych praktyk na rynku żeglugi liniowej.

- (3) Poszczególne porozumienia o ustanowieniu konsorcjum znacznie się od siebie różnią, poczynawszy od porozumień o wysokim stopniu zintegrowania i wymagających znacznych inwestycji np. ze względu na zakup lub czarter przez jego członków statków wyłącznie w celu utworzenia konsorcjum i tworzenie centrów wspólnej działalności, po elastyczne porozumienia o wymianie pomieszczeń na statku. Na potrzeby niniejszego rozporządzenia porozumienie o ustanowieniu konsorcjum składa się z jednego lub kilku odrębnych, ale powiązanych porozumień między przedsiębiorstwami żeglugi liniowej, na podstawie których strony wspólnie świadczą wspólną usługę. Forma prawna tych porozumień odgrywa mniejszą rolę niż stanowiące ich podstawę realia ekonomiczne, polegające na wspólnym świadczeniu przez strony określonej usługi.
- (4) Przywilej wyłączenia grupowego powinien być ograniczony do tych porozumień, w przypadku których można z wystarczającą pewnością założyć, że spełniają one warunki określone w art. 81 ust. 3 Traktatu. Nie można jednak założyć, że konsorcja, które nie korzystają z niniejszego rozporządzenia, wchodzą w zakres stosowania art. 81 ust. 1 Traktatu lub – jeśli wchodzą w ten zakres – że nie spełniają warunków określonych w art. 81 ust. 3 Traktatu. Strony takich konsorcjów, przeprowadzając ocenę zgodności swoich porozumień z postanowieniami art. 81 Traktatu, mogą uwzględnić specyficzne cechy rynków o małym wolumenie przewożonego ładunku lub sytuacje, w których próg udziału w rynku przekroczone wskutek obecności w konsorcjum małego przewoźnika niedysponującego istotnymi zasobami, którego udział w zwiększeniu całego udziału rynkowego konsorcjum jest niewielki.
- (5) Konsorcja, zgodnie z definicją zawartą w niniejszym rozporządzeniu, zasadniczo pomagają zwiększyć wydajność i jakość dostępnych usług żeglugi liniowej ze względu na ich wkład w racjonalizację działań swoich członków

⁽¹⁾ Dz.U. L 79 z 25.3.2009, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. C 266 z 21.10.2008, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 100 z 20.4.2000, s. 24.⁽⁴⁾ Dz.U. L 378 z 31.12.1986, s. 4.

oraz efekt skali w eksploatacji statków i wykorzystaniu urządzeń portowych. Wspierają one również postęp techniczny i gospodarczy przez ułatwienie i promowanie większego wykorzystania kontenerów oraz bardziej efektywnego wykorzystania ładowności statków. Istotną cechą charakteryzującą konsorcjum, konieczną w celu ustanowienia i świadczenia wspólnych usług, jest zdolność dostosowywania ładowności do zmian podaży i popytu. Natomiast nieuzasadnione ograniczenia ładowności i sprzedaży oraz wspólne ustalanie opłat przewozowych lub podział rynku i klientów z reguły nie przynoszą poprawy wydajności. Dlatego też porozumienia o ustanowieniu konsorcjum zawierające tego typu postanowienia nie powinny korzystać z wyłączenia przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu bez względu na pozycję rynkową stron porozumienia.

- (6) Słuszną część zysku osiągniętego dzięki poprawie efektywności powinna stać się udziałem użytkowników transportu. Użytkownicy usług żeglugowych świadczonych przez konsorcja mogą skorzystać z poprawy wydajności, jaką konsorcja są w stanie przynieść. Korzyści te mogą również przybrać formę zwiększenia częstotliwości wyjść z portów i zawinąć do nich lub poprawy planowania rozkładów, jak również wyższej jakości i bardziej zindywidualizowanych usług przez wykorzystanie bardziej nowoczesnych statków i innego sprzętu, w tym urządzeń portowych.
- (7) Użytkownicy mogą odnosić efektywne korzyści z konsorcjów tylko w przypadku istnienia dostatecznej konkurencji na właściwych rynkach, na których konsorcja te działają. Warunek ten powinno się uznać za spełniony, jeżeli udział konsorcjum w rynku nie przekracza określonego progu i w związku z tym można przyjąć, że musi ono sprostać faktycznej lub potencjalnej konkurencji ze strony przewoźników nienależących do konsorcjum. Aby ustalić właściwy rynek, należy uwzględnić nie tylko bezpośredni handel między portami obsługiwanymi przez konsorcjum, ale również każdą formę konkurencji ze strony innych usług żeglugi liniowej z portów, które mogą być zastąpione przez porty obsługiwane przez konsorcjum, oraz, w stosownych przypadkach, inne rodzaje przewozu.
- (8) Wyłączeniu na podstawie niniejszego rozporządzenia nie powinny podlegać porozumienia zawierające ograniczenia konkurencji, które nie są niezbędne do osiągnięcia celów uzasadniających takie wyłączenie. W tym celu przywilej wyłączenia przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu nie powinien obejmować ograniczeń szczególnie antykonkurencyjnych (najpoważniejszych ograniczeń konkurencji) dotyczących ustalania cen obowiązujących osoby trzecie, ograniczania ładowności lub sprzedaży oraz podziału rynku i klientów. Wyłączenie przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, oprócz działań wyraźnie nim objętych, powinno obejmować tylko działalność o charakterze pomocniczym, bezpośrednio związaną z działaniem konsorcjum, konieczną do jego ustanowienia i proporcjonalną do tego działania.
- (9) Próg udziału konsorcjum w rynku i inne warunki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, jak również

nieobjęcie niektórych zachowań wynikającymi z niego przywilejami powinny zwykle być gwarantem tego, że porozumienia, do których stosuje się wyłączenie grupowe, nie dadzą przedsiębiorstwom, będącym ich stronami, możliwości wyeliminowania konkurencji w znacznej części danego właściwego rynku.

- (10) Aby ocenić, czy konsorcjum spełnia warunek dotyczący udziału w rynku, należy dodać do siebie wszystkie udziały w rynku członków konsorcjum. Udział rynkowy każdego członka powinien obejmować całkowity wolumen, jaki obsługuje on w ramach konsorcjum i poza nim. W tym drugim przypadku należy wziąć pod uwagę całkowity wolumen obsługiwany przez członka w ramach innego konsorcjum lub w ramach wszelkich usług świadczonych przez niego indywidualnie na statkach własnych lub należących do strony trzeciej na mocy umów, takich jak czarter pomieszczeń na statku.
- (11) Ponadto przywilej wyłączenia grupowego powinien uwzględniać prawo każdego członka konsorcjum do wystąpienia z niego pod warunkiem zachowania odpowiedniego okresu wypowiedzenia. W przypadku konsorcjów o wysokim stopniu zintegrowania należy jednak przewidzieć dłuższy termin wypowiedzenia i dłuższy wstępny okres trwałego związania umową w celu uwzględnienia wyższych nakładów inwestycyjnych poniesionych przy ich tworzeniu oraz koniecznej szerzej zakrojonej reorganizacji spowodowanej wystąpieniem członka.
- (12) W szczególnych przypadkach, w których porozumienia wchodzące w zakres niniejszego rozporządzenia będą jednak miały skutki niezgodne z art. 81 ust. 3 Traktatu, Komisja może wycofać przywilej wyłączenia grupowego na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu⁽¹⁾. Szczególnie istotne są w tym kontekście te negatywne skutki, których przyczyną mogą być powiązania między konsorcjum lub jego członkami a innymi konsorcjami lub przewoźnikami żeglugi liniowej na tym samym właściwym rynku.
- (13) Ponadto w przypadku porozumień powodujących skutki niezgodne z art. 81 ust. 3 Traktatu na terytorium państwa członkowskiego lub jego części o cechach odrębnego rynku geograficznego rozporządzenie (WE) nr 1/2003 upoważnia organ ochrony konkurencji tego państwa do wycofania przywileju wyłączenia grupowego dla tego terytorium.
- (14) Niniejsze rozporządzenie nie narusza stosowania przepisów art. 82 Traktatu.
- (15) Mając na względzie wygaśnięcie rozporządzenia (WE) nr 823/2000, właściwe jest przyjęcie nowego rozporządzenia odnawiającego wyłączenie grupowe,

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do konsorcjów tylko w przypadku, gdy świadczą one usługi międzynarodowych przewozów liniowych z lub do portu Wspólnoty.

Artykuł 2

Definicje

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „konsorcjum” oznacza porozumienie lub zbiór powiązanych ze sobą porozumień zawartych między dwoma lub więcej przewoźnikami eksploatującymi statki, którzy świadczą usługi międzynarodowej żeglugi liniowej wyłącznie w celu przewozu ładunku w jednym lub więcej sektorach handlu, a przedmiotem takiego porozumienia jest nawiązanie współpracy w formie wspólnego świadczenia usług przewozów morskich oraz usprawnienie usługi, które w przypadku braku konsorcjum członkowie oferowałyby indywidualnie, w celu racjonalizacji ich działalności przy pomocy środków technicznych i ustaleń operacyjnych lub handlowych;
- 2) „żegluga liniowa” oznacza przewóz towarów na zwykłych zasadach na określonym szlaku żeglugowym między portami oraz zgodnie z rozkładami i datami rejsów statku ogłaszanych wcześniej, dostępny, nawet sporadycznie, dla wszystkich użytkowników transportu w zamian za opłatę;
- 3) „użytkownik transportu” oznacza każde przedsiębiorstwo (takie jak załadowca, odbiorca lub spedytor), które zawarło lub zamierza zawrzeć umowę z jednym z członków konsorcjum na przewóz towarów;
- 4) „rozpoczęcie świadczenia usługi” oznacza datę rejsu pierwszego statku w ramach świadczenia usługi.

ROZDZIAŁ II

WYŁĄCZENIA

Artykuł 3

Porozumienia objęte wyłączeniem

Na mocy art. 81 ust. 3 Traktatu oraz zgodnie z warunkami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu stwierdza się, że art. 81 ust. 1 Traktatu nie ma zastosowania do następujących działań konsorcjum:

- 1) wspólnego świadczenia usług przewozów w żegludze liniowej, w tym któregokolwiek z wymienionych działań:
 - a) koordynacji lub wspólnego ustalania rozkładów rejsów oraz określania portów zawinięcia;
 - b) wymiany, sprzedaży lub wzajemnego czarteru przestrzeni ładunkowej lub pomieszczeń na statkach;
 - c) wspólnego wykorzystywania statków lub urządzeń portowych;
 - d) wykorzystywania jednego lub kilku wspólnych biur działalności;
 - e) udostępniania kontenerów, podwozia i innego sprzętu lub umów dzierżawy/najmu, leasingu lub zakupu takiego sprzętu;
- 2) dostosowań ładowności do zmian podaży i popytu;
- 3) wspólnego prowadzenia lub wykorzystywania terminali portowych oraz związanych z tym usług (takich jak usługi lichtowania lub sztautowania);
- 4) wszelkich innych działań o charakterze pomocniczym w stosunku do działań określonych w pkt 1), 2) i 3), które są konieczne dla ich realizacji, takich jak:
 - a) wykorzystywanie komputerowego systemu wymiany danych;
 - b) zobowiązanie członków konsorcjum do korzystania na właściwym rynku lub rynkach ze statków przydzielonych konsorcjum oraz do powstrzymywania się od czarteru przestrzeni ładunkowej na statkach należących do stron trzecich;
 - c) zobowiązanie członków konsorcjum do powstrzymania się od przydzielania lub czarterowania przestrzeni ładunkowej innym przewoźnikom eksploatującym statki na właściwym rynku lub rynkach, chyba że pozostali członkowie konsorcjum wcześniej wyrazili na to zgodę.

Artykuł 4

Najpoważniejsze ograniczenia konkurencji

Wyłączenie przewidziane w art. 3 nie ma zastosowania do konsorcjum, które bezpośrednio lub pośrednio, oddzielnie lub w połączeniu z innymi czynnikami pod kontrolą stron, ma na celu:

- 1) ustalanie cen świadczenia usług przewozów liniowych osobom trzecim;

- 2) ograniczenie ładowności lub sprzedaży, z wyjątkiem dostosowań ładowności, o których mowa w art. 3 pkt 2);
- 3) podział rynków lub klientów.

ROZDZIAŁ III

WARUNKI WYŁĄCZENIA

Artykuł 5

Warunki dotyczące udziału w rynku

1. Aby konsorcjum kwalifikowało się do wyłączenia przewidzianego w art. 3, łączny udział jego członków we właściwym rynku, na którym prowadzi ono działalność, nie może przekraczać 30 %, a udział oblicza się na podstawie całkowitego wolumenu przewożonych towarów (tony frachtowe lub jednostki odpowiadające 20 stopom).
2. Na potrzeby ustalenia udziału rynkowego członka konsorcjum uwzględnia się całkowity wolumen przewożonych przez niego towarów na właściwym rynku, bez względu na to, czy wolumen ten jest przewożony:
 - a) w ramach danego konsorcjum;
 - b) w ramach innego konsorcjum, którego członek jest stroną; lub
 - c) poza konsorcjum, na własnych statkach członka lub statkach należących do osób trzecich.
3. Wyłączenie ustanowione w art. 3 stosuje się nadal, jeżeli w okresie obejmującym dwa kolejne lata kalendarzowe udział w rynku, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przekroczył określony próg o nie więcej niż jedną dziesiątą.
4. W przypadku gdy jeden z limitów określonych w ust. 1 i 3 niniejszego artykułu zostanie przekroczony, wyłączenie przewidziane w art. 3 stosuje się nadal przez okres sześciu miesięcy, licząc od końca roku kalendarzowego, podczas

którego został on przekroczony. Okres ten przedłuża się do 12 miesięcy, jeżeli przekroczenie limitu spowodowane jest wycofaniem się z rynku przewoźnika, który nie jest członkiem konsorcjum.

Artykuł 6

Inne warunki

Aby konsorcjum kwalifikowało się do wyłączenia przewidzianego w art. 3, musi ono dawać członkom prawo do wystąpienia z konsorcjum bez ponoszenia kary finansowej lub innej, polegającej w szczególności na zobowiązaniu do zaprzestania wszelkiej działalności przewozowej na danym właściwym rynku, niezależnie od tego, czy towarzyszy temu warunek, że działalność taka może zostać wznowiona po upływie określonego terminu. Realizacja tego prawa jest ograniczona maksymalnie sześciomiesięcznym okresem wypowiedzenia. Konsorcjum może jednak postanowić, że takie wypowiedzenie może zostać złożone dopiero po upływie okresu wstępnego, którego długość nie może przekraczać 24 miesięcy, licząc od daty wejścia w życie porozumienia lub daty rozpoczęcia świadczenia usługi, jeśli jest ona późniejsza.

W przypadku konsorcjum o wysokim stopniu integracji maksymalną długość okresu wypowiedzenia można przedłużyć do 12 miesięcy, a konsorcjum może postanowić, że takie wypowiedzenie może zostać złożone dopiero po upływie okresu wstępnego, którego długość nie może przekraczać 36 miesięcy, licząc od daty wejścia w życie porozumienia lub daty rozpoczęcia świadczenia usługi, jeśli jest ona późniejsza.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 7

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 26 kwietnia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do dnia 25 kwietnia 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 września 2009 r.

W imieniu Komisji
Neelie KROES
Członek Komisji

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 28 września 2009 r.

upoważniająca niektóre państwa członkowskie do zmiany swoich rocznych programów monitorowania BSE

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 6979)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/719/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

kategorii ustanowionych w punktach 2.1, 2.2 i 3.1 części I rozdziału A załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 999/2001.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 1b akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 999/2001 ustanowiono zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania przenośnych gąbczastych encefalopatii (TSE) u zwierząt oraz zobowiązano każde państwo członkowskie do przeprowadzania rocznych programów monitorowania TSE opartych na aktywnym i biernym nadzorze zgodnie z załącznikiem III do tego rozporządzenia.
- (2) Wspomniane roczne programy monitorowania mają obejmować co najmniej niektóre subpopulacje bydła zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 999/2001. Subpopulacje te mają obejmować m.in. całe pogłowie bydła w wieku powyżej 24 lub 30 miesięcy, w zależności od

- (3) Artykuł 6 ust. 1b rozporządzenia (WE) nr 999/2001 stanowi, że państwo członkowskie, które jest w stanie wykazać poprawę sytuacji epidemiologicznej na swoim terytorium, może wystąpić z wnioskiem o wprowadzenie zmian w rocznym programie monitorowania.
- (4) W załączniku III (rozdział A część I pkt 7) do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 określono, jakie informacje muszą przedłożyć Komisji państwa członkowskie, które chcą zmienić swój roczny program monitorowania, oraz jakie kryteria epidemiologiczne muszą spełnić.
- (5) Dnia 17 lipca 2008 r. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) opublikował opinię naukową ⁽²⁾, zawierającą ocenę poziomu dodatkowego zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt w następstwie zastosowania zmienionego systemu monitorowania gąbczastej encefalopatii bydła (BSE) w 15 krajach, które były członkami Wspólnoty przed dniem 1 maja 2004 r. W opinii stwierdzono, że w państwach członkowskich, w których wiek bydła objętego programem zostałby podniesiony z 24 miesięcy do 48 miesięcy, rocznie niewykryty pozostałyby mniej niż jeden przypadek BSE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 147 z 31.5.2001, s. 1.

⁽²⁾ „Opinia naukowa panelu ds. zagrożeń biologicznych, wydana na zamówienie Komisji Europejskiej, na temat zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt w związku ze zmianą systemu monitorowania BSE w niektórych państwach członkowskich”, Dziennik EFSA (2008) 762, s. 1.

- (6) W oparciu o wspomnianą opinię EFSA oraz ocenę poszczególnych wniosków złożonych przez 15 państw członkowskich przyjęto decyzję Komisji 2008/908/WE z dnia 28 listopada 2008 r. upoważniającą niektóre państwa członkowskie do zmiany swoich rocznych programów monitorowania ⁽¹⁾.
- (7) Dnia 1 września 2008 r. Słowenia przedłożyła Komisji wniosek o zmianę swojego rocznego programu monitorowania BSE.
- (8) W styczniu 2009 r. Biuro ds. Żywności i Weterynarii (FVO) przeprowadziło w tym państwie członkowskim inspekcję w celu sprawdzenia przestrzegania kryteriów epidemiologicznych ustanowionych w pkt 7 części I rozdziału A załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 999/2001.
- (9) W wyniku inspekcji uznano, że przepisy w sprawie środków ochronnych, ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 999/2001, są w Słowenii stosowane w sposób właściwy. Ponadto sprawdzono i uznano, że Słowenia spełnia wszystkie wymogi ustanowione w art. 6 ust. 1b akapit trzeci oraz wszystkie kryteria epidemiologiczne określone w pkt 7 części I rozdziału A załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 999/2001.
- (10) Dnia 29 kwietnia 2009 r. EFSA opublikował nową opinię naukową dotyczącą uaktualnionej oceny zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt w związku ze zmianą systemu monitorowania BSE w niektórych państwach członkowskich ⁽²⁾. W opinii tej oceniono również sytuację w Słowenii i stwierdzono, że w państwach członkowskich, w których wiek bydła objętego programem zostałby podniesiony z 24 miesięcy do 48 miesięcy, rocznie niewykryty pozostałby mniej niż jeden przypadek BSE.
- (11) W świetle wszystkich dostępnych informacji złożony przez Słowenię wniosek w sprawie zmiany jej rocznego programu monitorowania BSE został oceniony pozytywnie. Właściwe jest zatem upoważnienie Słowenii do zmiany swojego rocznego programu monitorowania i ustanowienie 48 miesięcy jako nowego limitu wiekowego dla badań na obecność BSE w tym państwie członkowskim.
- (12) Ze względów epidemiologicznych należy zastrzec, że zmienione programy monitorowania mogą dotyczyć jedynie bydła urodzonego w państwie członkowskim upoważnionym do zmiany swojego programu monitorowania.
- (13) W celu zapewnienia jednolitego stosowania prawodawstwa wspólnotowego właściwe jest ustanowienie przepisów dotyczących limitu wiekowego dla badań w przypadku bydła urodzonego w jednym państwie członkowskim, a badanego w innym.
- (14) Dla zachowania jasności i spójności prawodawstwa wspólnotowego należy uchylić decyzję 2008/908/WE i zastąpić ją niniejszą decyzją.
- (15) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Państwa członkowskie wymienione w załączniku mogą zmienić swoje roczne programy monitorowania zgodnie z art. 6 ust. 1b rozporządzenia (WE) nr 999/2001 („zmienione roczne programy monitorowania”).

Artykuł 2

1. Zmienione roczne programy monitorowania mają zastosowanie jedynie do bydła urodzonego w państwach członkowskich wymienionych w załączniku i obejmują co najmniej całe pogłowie bydła w wieku powyżej 48 miesięcy należące do następujących subpopulacji:

- a) zwierzęta, o których mowa w pkt 2.1 części I rozdziału A załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 999/2001;
- b) zwierzęta, o których mowa w pkt 2.2 części I rozdziału A załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 999/2001;
- c) zwierzęta, o których mowa w pkt 3.1 części I rozdziału A załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 999/2001.

2. W przypadku gdy bydło należące do subpopulacji, o których mowa w ust. 1, i urodzone w jednym z państw członkowskich wymienionych w załączniku jest badane na obecność BSE w innym państwie członkowskim, do badań zastosowanie mają limity wiekowe obowiązujące w państwie członkowskim, w którym badania te są wykonywane.

⁽¹⁾ Dz.U. L 327 z 5.12.2008, s. 24.

⁽²⁾ „Opinia naukowa panelu ds. zagrożeń biologicznych, wydana na zamówienie Komisji Europejskiej, na temat uaktualnionej oceny zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt w związku ze zmianą systemu monitorowania BSE w niektórych państwach członkowskich”, Dziennik EFSA (2009) 1059, s. 1.

Artykuł 3

Decyzja 2008/908/WE traci moc.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 września 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK**WYKAZ PAŃSTW CZŁONKOWSKICH UPOWAŻNIONYCH DO ZMIANY SWOICH ROCZNYCH PROGRAMÓW MONITOROWANIA BSE**

- Belgia
 - Dania
 - Niemcy
 - Irlandia
 - Grecja
 - Hiszpania
 - Francja
 - Włochy
 - Luksemburg
 - Niderlandy
 - Portugalia
 - Austria
 - Słowenia
 - Finlandia
 - Szwecja
 - Zjednoczone Królestwo
-

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do dyrektywy Komisji 2009/5/WE z dnia 30 stycznia 2009 r. zmieniającej załącznik III do dyrektywy 2006/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie minimalnych warunków wykonania rozporządzeń Rady (EWG) nr 3820/85 i (EWG) nr 3821/85 dotyczących przepisów socjalnych odnoszących się do działalności w transporcie drogowym

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 29 z dnia 31 stycznia 2009 r.)

Strona 47, pole A1 tabeli:

zamiast: „Nieprzestrzeganie minimalnego wieku kierowców”,

powinno być: „Nieprzestrzeganie minimalnego wieku konduktorów”.

Strona 50, pole I5 tabeli:

zamiast: „Niemożność okazania zapisów odręcznych i wydruków sporządzonych w ciągu bieżącego tygodnia oraz poprzednich 28 dni”,

powinno być: „Niemożność okazania zapisów odręcznych i wydruków sporządzonych w ciągu bieżącego dnia oraz poprzednich 28 dni”.

Strona 50, pole I7 tabeli:

zamiast: „Niemożność okazania wydruków sporządzonych w ciągu bieżącego tygodnia oraz poprzednich 28 dni”,

powinno być: „Niemożność okazania wydruków sporządzonych w ciągu bieżącego dnia oraz poprzednich 28 dni”.

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Komisja

2009/719/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 28 września 2009 r. upoważniająca niektóre państwa członkowskie do zmiany swoich rocznych programów monitorowania BSE (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 6979) ⁽¹⁾**..... 35

Sprostowania

- ★ **Sprostowanie do dyrektywy Komisji 2009/5/WE z dnia 30 stycznia 2009 r. zmieniającej załącznik III do dyrektywy 2006/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie minimalnych warunków wykonania rozporządzeń Rady (EWG) nr 3820/85 i (EWG) nr 3821/85 dotyczących przepisów socjalnych odnoszących się do działalności w transporcie drogowym (Dz.U. L 29 z 31.1.2009) ⁽¹⁾** 38

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
od 33 do 64 stron: 12 EUR
powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Publikacji, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

